Tavaszi pánik

A szorongás a király
Felteszi tavaszi koronáját
Int és a világ – csupa kecs és báj –
Megmutatja ótvaros visszáját

Jönnek a férgek, a nyálas csúszómászók
A csörgődobos viaszbábok
És ezernyi halálok, öngyilkosságok
Egy, két, három pirula az áruk

Nem lehet ezt kibírni, el kell tűnni innen
Ez nem embernek való, kifolyik szememből a szín
Valami hitet adjatok, sírja ki az Isten
Összekaparom szögesdrótos szívem; megmentőm, a rím.

Jövőkép

Mért fáj ha nem surrog a tollad
Dobd el bűntudatodat
Majd jönnek mások, jobbak, szebbek
Szerelemtől felkentebbek

Ne sírj, hogyha nem neki írsz
Ne félj, hogyha nem neki sírsz
S hogyha másképp nem megy
Koporsóba szedd a meggyet

Prága

Színes fotelben kuporgok.
Prágában, az ablak előtt.
Görgős szecesszió, afrikai puha árnyalatok
Az első sivatagok összes vöröse.
Hosszú a szoba, kicsit fázom.
Rügyezik a fa az ablak előtt
Apró, igyekvő bolyhok, március

Hány március kell,
Hogy ez a halovány ciklámen itt előttem
Ne a finomságodat juttassa eszembe